

# פַּלְדָּךְ"ס לְהַדְּךְהַ

← צעלוון שבועי באידיש ע"י יהודא זבולון הלווי קליטניך ←

ג'יינ 612 [שנה י'ג]

שבת מברכין אל"ז פרשת ראה תשפ"א

מצוה פון נישט עסן דם, זאלסטו נישט טראכטן איז עס עקלט מיר סי  
ווי, דעריבער וועל איך נישט עסן דם, נאר מען מוז טראכטן איז איך  
עס דאס נישט וויל דער אויבערשטער האט אווי געההיין, אונז צו  
מקיים זיין דעם רצון הבורה, מיט דעם איז גוט דער פסוק, אפילו דם  
עקלט דיר, פונדרעסטוועגן זאלסטו פאלגן דעם רצון הבורה, איז גוט די  
אויספיך לאָ האָכלְנוּג, פֿאָרוֹוָאָס? וויל בִּתְעַשֵּׁה הַיְשֶׁר בְּעַנִּיּוֹת, נאר  
דאָס איך דער טעם פון איסור, מAMILא למען ייטב לך ולבןיך אחריך. (טל  
חימס ליסקא) מיט דעם איז גוט וואס רשי"ז ברעננט פון רבּי שמעון בָּן  
עוזאי, לאָ באָ הכתוב אָלָא להזהירך וללמיך עד פְּמַה אַתָּה אַרְקָה לְהַחֲזֵק  
בְּמִזְוֹת, פון איסור דם לעננען מיר ווי איזו מען דארף זיך זיין  
אַנְּאָלָעָן מִצּוֹת אָרְן זַיִן מִקְיָם זַיִן נָאָר וויל בִּתְעַשֵּׁה הַיְשֶׁר בְּעַנִּיּוֹת,  
אווי ווי די רַמְּבָּס זַאֲגָט, אָרְן אוּבָּאָ מַעֲנְטָשׁ ווּעַט זַיךְ צַוְּגָעָוָאָוָעָנָעָן  
אווי צוּזָה זַיִן דִּיּ מִצּוֹת, מAMILא קָל וּמָרְגָּל וּעְרוּתָה שְׂנָפְשׁוֹ שֶׁל  
אַדְּמָמְתָּאָה לְהַמָּם, (מכות כ"ב) וווען עס ווועט קומען צו טאן אָעָבָרָה  
וואס עס גַּלְוָסְטָזְזִיךְ צוּ עַוְּבָר זַיִן, דארף מען וויסן אָז דער רצון הבורה  
אַיִּז דאס נִישְׁתְּצָה צוּ עַוְּבָר זַיִן, נָאָר בִּתְעַשֵּׁה הַיְשֶׁר בְּעַנִּיּוֹת, אָרְן  
זַיִן דער רצון הבורה, למען ייטב לך ולבןיך אחריך. (שמה זבולון תשפ"א)

## עַשְׁר בְּשִׁבְלֵי שְׁתַחַעַשְׁ

עַשְׁר הַעַשְׁר אָתְּ בְּלַתְבּוֹאָת וּרְאַךְ דִּיְגַּיאָה הַשְׁדָּה שָׁנָה (יד כב) עס איז  
בְּאוּוֹאָסְטָ דִּיּ גָּמָּה (חנִינִית דָּרְט ע"א) אַשְׁכָּחָה רִ' יְהָנָה לְיֻבָּאָ דָרְשָׁ לְקַיִשׁ.  
ר' יְהָנָה הַאָט גַּעֲלָרְגַּט דָעַם קִינְדָּ פָּוֹן דָרְשָׁ לְקַיִשׁ וּוּלְכָבָעָ פָּסָוק הַאָט עַד  
הַיְיִינְתָּ גַּעֲלָרְגַּט? אָרְן וווען עַד הַאָט גַּעֲנְטְּפָעָרְטָ עַשְׁר תְּעַשְׁר הַאָט דָעַר  
קִינְדָּ פָּאָרוֹוָאָשָׁ שְׁטִיטָ עַשְׁר תְּעַשְׁר אָדָפְלָטָעָ לשׁוֹן? הַאָט אִים ר' יְהָנָה  
גַּעֲנְטְּפָעָרְט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ שְׁתַחַעַשְׁ, גַּעַב מַעַשָּׁר וּוּעַטָּר וּוּרְעָנָר רַיִךְ.  
לְכֹאָרָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ פָּאָרוֹוָאָשָׁ דָרְטָ דִּיּ גָּמָּה דָרְצָיְלִין וּוּרְעָנָר דָעַס קִינְדָּ  
אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
יְהָנָה הַאָט גַּעֲזָאָגְטָ פָּאָרָה רִישָׁ לְקַיִשׁ וּוּסָאָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ פָּרִיעָרְטָ דִּיּ הַוּפְטָ  
פָּוֹן דִּיּ גְּנִיבָּם, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ וּוּסָאָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ וּוּסָאָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
וּוּסָאָ עַד אִים גַּעַבְנָ זַיִן שְׁוּעָטָעְרָ פָּאָרָה וּוּיְבָּ, אָרְן רִישָׁ לְקַיִשׁ הַאָט  
פָּאָרוֹוָאָשָׁ הַאָט ר' יְהָנָה נִשְׁתָּחָוָה גַּעַבְנָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ וּוּלְכָבָעָ  
אוּפִיכְ רִישָׁ לְקַיִשׁ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן אַזְזָלְשָׁבָעְלְ שְׁלָא לְשָׁמָה נָאָר כְּדִי עַד  
זַאֲלָל הַתְּוֹהָה הַאָבָּן מִיטָּר' יְהָנָה סְוּעָטָעְרָ? נָאָר מען זַעַט  
פְּוּנְדָּעָטְסְוּעָגָן אַפְּיָלוּ זַאֲלָל מַעַן זַאֲגָט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ דָעַם זַוְּן פָּוֹן  
מַעַן יְעַצְתָּ אַרְשָׁטִין דִּיּ גָּמָּה: ר' יְהָנָה הַאָט גַּעֲטָרָאָפָּן דָעַם זַוְּן  
לְקַיִשׁ וּוּסָאָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן פְּלִימָעַנִּיקָּ, אָרְן אִים מַרְמוֹן גַּעַבְנָ  
נִשְׁתָּחָוָה זַיִן צִיךְ בִּי זַיִן אַזְזָלְשָׁבָעְלְ טָאָטָעָה גַּעַבְנָ שְׁלָא לְשָׁמָה,  
וּוּיְלָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ דִּיּ בְּרַעְנָגָן אַרְאיָ פָּוֹן דִּיּ תּוֹרָה, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
חַסְרוֹן, אָרְן דִּיּ רַאיָּ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ פָּסָוק עַשְׁר תְּעַשְׁר, עַשְׁר  
וּוּסָאָ דִּיּ הַיְלָגָעָ תּוֹרָה זַאֲגָט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ מַעַשָּׁר אַפְּיָלוּ עַד  
מַעַן דָּאָס טָאָט, דָרְבָּרְעָה אַטְדִּין טָאָט גַּעַטְאָן, וּוּיְלָ עַד אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
גַּעַבְנָאָרָן אַגְּרִיסָעָ מַעַנְטָשָׁ. (תְּבוֹאת אַדְמָה הַרְהָגָר אַלְטָעָרָמָה  
אַבְּדָדָמָבָאָוָאָגָרָ� בעמָה חָסְפָּרְנָרָמָה)

מען דארף אויסרייסן פון זיך ערְעַז אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן צו גַּאֲרָה הוּאָבָעָן מַדְרִיגָה  
הַלְּאָהָה בְּעַבְרָה הַגְּלָגָל אַזְלָל אַלְגָּוּ מִרְהָה: (יא ה) שְׁטִיטָה אַיִן בְּעַל הַמּוֹרְמָה:  
פָּסָוק פָּאָנְגָּט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ מִיטָּאָה, אַרְן עַנְדִּיגָּט מִיטָּאָה, מִרְהָה, צו מַרְמָז  
זַיִן דִּיּ פִּינְקָ צִוְּיָוִים וּוּסָאָ שְׁטִיטָה (פָּסָוק ג') וּנְתַחְצָתָם אַתְּ  
תְּשִׁרְבָּתָם וּשְׁבָרָתָם אַתְּ-מַצְבָּתָם וּאַשְׁרִיקָתָם תְּשִׁרְבָּתָן בָּאָשׁ וּפְסִילִי אַלְתִּיחְמָם  
מַזְבָּחָתָם וּאַבְּדָתָם אַתְּ-שְׁפָטָם מִזְחָטָקָה הַחֲנוּנִי, בָּאָרְן הַבְּנָעִין, הַשִּׁבְעָה  
פָּסָוק פִּינְקָ פְּלָעָצָעָרָמָה שְׁמָבָעָן, לְכֹאָרָה אַיִז שְׁטִיטָה אַיִן (יב ג')  
הַגְּלָגָל, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַלְגָּוּ מִרְהָה: (ע"ד) לְכֹאָרָה אַיִז שְׁטִיטָה עַל הַטְּוֹרִים שְׁוּעוּרָה:  
פָּאָרוֹוָאָס רַעֲנָנָת עַד אַרְסָ פְּרִיעָרְטָ דִּיּ פִּינְקָ זַאֲכָן וּוּסָאָ שְׁטִיטָה אַיִן (יב ג')  
וּנְתַחְצָתָם וּכְרוּ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
גַּיִיט אַרְסָפִיכְ וּוּסָאָ עַד שְׁטָרָבָעְלְ, בָּאָרְן הַבְּנָעִין, אַיִז מַרְמוֹן אוּפְּרָה  
וּוּיְלָ כְּנָעָן אַזְזָלְשָׁבָעְלְ עַד שְׁפָלָתָ, אַרְן שְׁטִיטָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
(פְּהַמְּט) רֹוח נִמְוֹכָה מִינְיָנָת אַעֲנִי, הַיְשָׁב בְּעַרְבָּה, מִינְיָנָת נִשְׁמָה, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
עַס שְׁטִיטָה (חַגְגָה דָּרְט ע"ב) דָעַר וּקְיָעָ וּוּסָאָ הַיְשָׁטָעָמָת עַד  
דָאָרְטָן דִּיּ נִשְׁמָתָ פָּוֹן זַיִן צְדִיקִים, בָּאָרְן הַגְּלָגָל אַיִז מַרְמוֹן צְדִיקִים  
שְׁטִיטָה דִּיּ נִשְׁמָתָ פָּוֹן זַיִן צְדִיקִים, אַרְן אַפְּוֹן מִינְיָנָת אַגְּלָגָל, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
אַלְגָּוּ מִרְהָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
עַיְנִיךְ רָאָתָ אַתְּ מַוְרִיךְ, וּוּסָאָ דִּיּ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
דָעַר סְדָר אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
וּוּסָאָזְנָעָן צְדִיקִים וּכְרוּ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
(ישרש יעקב להריה"ק ר' יעקב יהודא מנוארדן חתן הריה"ק ר' מענדל מואורקה)

מַקְיָם זַיִן מַצְוֹת נָאָר וּוּיְלָ דָעַר אוּבְּרָעָטָעְרָה הַאָט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
בְּקָחָן בְּלַתְבּוֹתָי אַכְּלָה דָלָם בַּיִתְהַנְּפָשׁ וְלֹא תְּאַכְּלָה הַגְּבָשׁ עַס-הַבְּשָׁרָה:  
לֹא תְּאַכְּלָנוּ עַל הַאָרְצָן תְּשִׁפְכָּנוּ בְּמִים: לֹא תְּאַכְּלָנוּ לְמָעַן יִטְבָּל לך ולְבִנְיָךְ  
אַתְּ-לְבָדָק בִּתְעַשֵּׁה הַיְשֶׁר בְּעַנִּיּוֹת (יב כ"ג – כ"ה) דָעַר שְׁטִיטָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
פָּאָרוֹוָאָס דָעַר דִּיּ תּוֹרָה שְׁרִיבָּן רַקְחָן לְאָתְּ-הָאָלְגָּוּן, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
גַּעַבְנָגָן צְדִיקִים פְּלִימָעַנִּיקָּ, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ וּוּסָאָ שְׁטִיטָ אַפְּרָסְקָים  
פְּרִיעָרְטָ (ט), וּוּסָאָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן עַסְנָה, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן  
שְׁנָפְשׁוֹ שֶׁל אַדְּמָקָה מְפָנוֹ, הַפּוֹרֵשָׁ מְפָנוֹ זַחְלָה לוֹ וּלְבִנְיָה אַתְּ-  
זַחְלָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן עַסְנָה, אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ זַיִן  
נִשְׁתָּחָוָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
וּסָאָ דָרְפָּעָמָן נָאָר אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
מַשְׁמָעָ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
זַאֲגָט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
דָאָס צְדִיקָה זַעֲמָנָה, נִשְׁתָּחָוָה אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
הַקְּבָּה בְּתוֹרָה וְחוּדִיעָנוּ עַל יְהָוָה רַבִּינוּ עַל הַרְהָגָר אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
הַיְלָיְגָעָ תּוֹרָה זַאֲגָט אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
גַּעַבְנָאָרָן אַגְּרִיסָעָ מַעְנְטָשָׁ. (תְּבוֹאת אַדְמָה הַרְהָגָר אַזְזָלְשָׁבָעְלְ  
אַבְּדָדָמָבָאָוָאָגָרָ� בעמָה חָסְפָּרְנָרָמָה)

בארוחיותן און גענאנגען אין של און געטראונקען אַלחײַם מיט בראנפֿן אָז זיך געווואנטשָׁן או זַי זָאָלָן האָבָן דִּזְכִּיה אָז דָּוֹרָךְ זַי ווּעַט אָזֶד תשׁוֹבָה טָאָן. שבת אַינְדרָפְּרֵי קָומָט אַרְתִּין אַין שָׁוֹל דָּרָעָר אַפְּיקָוּרָם אַוְן זַעַצְתַּזְךְ זַעֲכַן זַיְן נִיעַ באַקְאַנְטָעָן אָזֶן וְאוֹרטָט בַּיִּדְרָעָר רְבִּי ווּעַט נִיעַנְתַּחַת האָרוֹן אָזֶן זַעֲנַכְךְ שְׂמִיחָה. עַם אַיז אַגְּנָעָקָעָמָן אָזֶן דָּרָעָר רְבִּי בחַדְרָתָה קְרָשָׁו עַפְעַנְתַּד דָּעָם אַרְוָן הַקּוֹדֶשׁ אָזֶן עַם נַעַמְתַּד זַיְן טְרָעָנָן פָּוֹן רְבִּי וְאוֹסָם בָּעַט דָּעָם אַוְיכְּבָעָשָׁן פָּאָרָן כָּלֶל אָזֶן פָּאָרָן פרָטָן וְיעַנְדָּגָן אַעֲתָּדָן אָזֶן דִּי חַסְדִּים נַעֲמָנָן זַיְן ווּיְנַעַן אָזֶן מְקַבֵּל הַלִּילְגָּעָן קְבָלוֹתָן, אָזֶן ווּעַט דָּרָעָר רְבִּי הַוִּיכְבָּסָט אָז בְּרִיךְ שְׂמִיחָה מִיטָּאָזֶן גַּעֲמִיתָן וְאוֹרטָט בַּיִּדְרָעָר פָּוֹן דָּעָם לְחַיִּים.

ווארט איז דער ערלן אריין אין אנדראע וועלט פון תשובה און העברקייט. די חסידים האבן איננאנצן פארגעטען פון דעם אפיקורום וואס איז געקמען מיט זיי חזין דער יונגערמאן וואס האט גענבען ערבות זיין טלית און הפלילין, ער האט נישט געהאט מנוחה הנפש און ער האט געקוקט די נאנצע צייט אופן אפיקורום און קען נישט גלויבן, ער איז א שמיין!! ער לאכט אפ פון די גאנצע סטענוי, אווי!! מײַן טלית און הפלילין!!!

אין ענע באן איז געוען איז וואס איז געוען אפיקורום און האט צו געוען ווי די יונגע חסידים זענען אווי אדרעם אבער זענען זיעיר פריליאך, און די קנאה האט איז אים געברענט און האט זיך נישט געקענט איניהאלטן און ער איז צו געאנגען צו זיך און געפרענט פארוואס זענען זיך פריליאך? האבן זיך גענטפערט איז זיך פאָרְן צו זיעיר היילין ר宾ץ און טשאָרטקּוב. און ער האט אָפֶגְּלָאָכְּטָפּן זיעיר אידישקייט און געתשעפעט די חסידים או זיך פאָרְן צו אָרְבִּין איז זענען מרדקּ

די בכויות פון רבין וווערט האסטיגנער אונ ער זאגט וויטער ווארט ביז ווארט אונ דער אפיקורס איז נאך א שטײַן. אבער ווען דער רבאי איז אונגעקומען צו יהא רעהא קָרְדָּמָק דְּתִפְתָּחָה לְבָאֵי אַבּוֹרִיתָא, האט דער רבאי דאס איבער געוחרט עטליכע מאל מיט א זיסקייט, ווען פֶּלְצְלִינְגָּן נָעַמְתָּ זִיךְ דָּר אַפְּיקָרָס ווַיְיַעֲנָן אָוּן ליליפט אַרוּם אַין שָׁוֹל אָוּן שְׂרִירִיט "אוֹי אַיךְ ווַיְלַשְׁׁבוּהָ מָאָן!!" בַּזְּ דָעַר רבאי איז צוֹנְגָּעָנְגָּעָן צו אַים אָוּן גְּנוּאָגָּט אָז נָאָכְךָ שְׁבָתָה ווּעַט ער אַים ווַיְיַזְּן אָז וועָגָן פָּנָה תְּשֻׁבוּהָ, אָוּן דָעַר אַיד אַיז אַין אַין מִנְוָתָג גְּנוּוֹאָרָן ווַיְיַזְּן אָוּן צְרוּךְ גְּנוּאָגָּעָן צו ווַיְיַזְּן פָּלָאָז אָן גְּעַפְּנָט אָסִידָר אָוּן מִיט גְּהַעַלְמָן דָעַם דָאוּנְעָנָן אָוּן גְּפַרְאָוּעָט דָעַם שבת מיטן עולָם. נאָך שבת אַיז ער אַרְיָן צָום רבין אָוּן זִיךְ פָּאַרְשָׁלָאָמָן אוֹפְּנָאָמָן עטליכע שעָה אָוּן דָעַר רבִי האָט אַים גְּעַמְאָכָט אָמְתָע בָּעֵל תְּשֻׁבוּהָ אָוּן דָעַר

רבי הआת אים געווין אַוועג וואס צו מאן און אוויי ווועט ער האבן אַת התקון.  
 וווען די חסידים האבן זיך געונגעט פון רבין האט דער רבי זיך אַנגערעפֿן אוּ באָמוֹת  
 אַזיז געווין זוּוַיְר שׁוּעֵר צוּ עֲפַעַנְעַז זִין הָאָרֶץ ווָאָס אַזיז געווין פּוֹל מַט אַוּפֿיל  
 עֲבִירָה, הָאָב אַךְ גַּעֲוָכְט עֲפָעֵם אַדְרָשָׁה אַזְּזִינְזָן אַפְּיָעֵר. בִּזְ אַךְ  
 הָאָב גַּעֲוָן אוּ עֲרַה אַתְ אַמְּאָל גַּעֲנָעָט מְשָׁאָלָנְטָבִי אַיְדִּים, שְׁבָת, אַזְּן דֻּר אַיְדִּים  
 הָאָט גַּעֲהִיְסִין אוּ אַלְעַ מַזְוָן זָאָן וּוֹעֵן זַיְעֵן, אַזְּ עַס זַאְל זִין לְכָבוֹד שְׁבָת קָדוֹשׁ.  
 אַזְּן דֻּר קְדוֹשָׁה אַזְּיַ גַּעֲוָן גַּעֲנוֹג כְּדִי אַיס אַנְצִיצִינְזָן. הָאָט דֻּר צְדִיק גַּעֲטִיטְשָׁת  
 דָּאָם אַזְּיַ מְרוֹמָז אַזְּיַ דִּי זְמִירָות לְשָׁבָת: מְעַנְגָּן נְפִישׁוּ בּוּ סְופּוֹ לְשָׁאָרִית, מְעַנְגָּן  
 נְפִישׁוּ, דֻּר ווָאָס זָאָגְט בְּיַם עַסְלָן לְכָבוֹד שְׁבָת קָדוֹשׁ", סְופּוֹ, וּוּעַט דִּי עַנְדָע זַיְן,  
 לְשָׁאָרִית, אַלְשׁוֹן פּוֹן אַרְמְעוּוֹן, אַזְּ זַיְן נְשִׂמָּה וּוּעַט ער רַאֲשָׁוּעָן דּוֹרָה מְעַנְגָּן זַיְן  
 דְּרֻעַם שְׁבָת. דֻּר בְּעֵל תְּשׁוּבָה הָאָט יַעַצֵּט גַּעֲרָנוֹנָעָן אַוְאָגָן כְּדִי אַחִים צְוַעַמָּן דִּי  
 חַסִּידִים אַזְּן עַר הָאָט זַיְגַּעַבְן צְדָה לְדָרָךְ וּוּיְאָ. (רשומות בשמך)

שטעיט פון צדיקים או יעדער איד ווי וויט ער אייז פאקרראבן, האט ער נאך אין זיך א ניצזון פון קרוישא אבער עם אייז שטאק באנדרקט, אונז ווען דער ניצזין וועט זיך אונגעונדרנדען, וועט ער זיך צוריך קערן צו השובה. ממלא איז קיניגער נישט פאקרראבלן, וויל און איין גינגעט קאנז גש וווען א אהרגליך איב.

אין ינע באן איז געוען איד וואס איז געוען אונ אפיקורס אונ האט צו געען ווי דיביגגען חסידים זענען איז אדרעם אבער זענען זיעיר פריליאך, אונ דיבינא האט און איז געברענט אונ האט זיך נישט געקענט אינעהאלטן אונ ער איז צו געאנגען צו זיך אונ געפרענט פארוואז זענען זיעיר פריליאך? האבן זיך גענטפערט או זיך פארן צו זיעיר הייליגן רבין אין טשארטקוב. אונ ער האט אפיגעלאלטן פון זיעיר אידישקייט אונ געטשפערט די חסידים או זיך פארן צו א רבין אונ זענען מדריך במצוות אבער זיך זענען זיעיר אדרעם או אפללו א ביסל בראנפֿן קענען זיך נישט קויפֿן, אבער ער אליען היט נארנישען, נישט שמירות שבת אונ נישט כשרות, אונ פונדעטמוועגן איז ער זיעיר רייך, אונ ער האט געמאכט ליצנות פון דיביגגען חסידים מיט נישט שיינע ווערטער ביז איניגער פון די חסידים האט זיך נישט געקענט אינעהאלטן אונ געאנט דעם אפיקורס או אוייב ער ווועט קומען צום רבין און הער זיך ער זאגט דעם בריך שמייה מיט איז זיסקייט אונ דביבות, ווועט ער זיכער תשובה טאן!

פרענט אים דער אפיקורם מיט וואם ביומו אווי זיךער? האט דער חסיד געגענטפערט איך וועל דיר אוועקנגבען מײַן טלית און תפילין אויב דו וועט נישט תשובה טאן! די חסידים האבן אים אונגעדרין ווי אווי נעםטע זיך אן איז אפערשלאג, וועטנו דען קענען קויפן אנדערע טלית און תפילין אויב חילילה דער אפיקורם וועט נישט נתעורר ווערטן? אבער דער חסיד גלוייבט באמונה שלימה או דעם רביזס בריך שׂמיה וועט עפנען דאם האָרֶץ אֲפִילּוֹ פָּוּן דער פָּאָרוּאָרְפָּעֵנָר אַד אָתְּ הָלָלָתְּ אָוּ דָבָר נְשַׁעַפְתָּ.

דער אפיקורס האט געויאנט גוט! איך בין מסכימים צו נײַן מיט איזיד קיין  
טשארטקופ אויף שבת און זיי זענען געהפערן מיט אים, דעם גאנצע וועג האט ער  
געמאכט ליצנות פון די חסידים און פון רבין. אונז זיך געהאלטן שטאלין איז  
גארניישט וועט אים ברעכין און ברענגען צו השובה טאן. צום סוף זענען זיי  
אנגעקומען קיין טשארטקופ. די חסידים זענען גלייך גענאגען געבן שלום פאָר  
רבין און איינער פון די חסידים האט דערצ'ילט דעם רבין וועגן דעם אפיקורס  
וואָס זיי האָבן מיט גבערגוט און איז אַיינער פון די חסידים האט געגעבן ערבות  
זײַן טלית און תפילין או דעם רביזס בריך שטיה וועט צוּברען דעם אידס  
שטיעפנע הארץ, און החלילה אויב עס וועט נישט העלפון, וועט דער חסיד נישט  
האָבן כייז פֿלִיט אַעֲטְפֿילֵין.

האט דער רביזי געויאנט או זיי האבן זיך נישט וואס צו זארגן און מיט דעם אויבערשטנס הילפ וועט דער איד קומען בעטן אַ וועג צו השובה. די חסידים געונען געווען פרילאך צו הערן די קלארען רייד פון צדיק און יונגען געווארן

הוּא גָּדוֹל מִכָּלֵב וְעַזְמָה כְּפָרִים יָמָנֶם שָׂמֵחַ בְּנֵי-צִדְקוֹן וְכָפָרִים צְחִיקָה וְתִבְחָרִים יָדָן אֲשֶׁר-בְּנֵי-צִדְקוֹן

ג' עם הנחות הרה"צ ר' אליעזר פיש מהארם, בריוו פון צמה צדיק מוווניין, הבקעטש של ר' יענקלע עם אישור, סעט שדה חמץ גROL דפוס נ"י \$300 החמידות אהרן מרוכז \$100. סיור הבעש"ט \$75. טשעך של האדמו"ר מסקולין ר' ישראל אברהם ואוקל"ס \$750. טשעקים הטעמים שנתרנו להנ"ק מטעמי לא לחלק לצדקה \$300 ב"א, מכתב הנה"ק וה' משעה אריה פרינד עם הנ"צ ר' רפאל סלאולוייטש \$900. צוויי ספרים אויף ר' יצחק אלחנן גודרocket דורך ר' יעקב ליפשיץ ווארשא לרבי"ז ואס האבן באלאנט צו הנ"צ ז' \$750. אונט חיים ושלוחן אמרינדור מיללער \$800. ספר שער חיים ואס הורה"ק ר' דוד הורה פרינד פון אסראגען האט גנעבען צום קראנסא רב א' מותנה און עיר האט געתהטש \$750. אותן הימים שלוחן מונקאטש עם הנחות הנאנן ר' פינחס ב"ז \$800. ספר קצ'ור ראשת חכמה עם הקדשה ארוכה מהה"צ ר' יהואכל שרנא מעיר, 6 ספרי ראודין דפ"ר בית יעקב ויקרא, סוד ישרים, סוד דברים, סוד ישרים ושות ודברים \$1500. צמה צדיק וייזניך נ' חלקים דפ"ר \$800. ספר פרקי דברי אליעזר עם כמה חתימות הרה"ק ר' חיים שלמה מקאסא ג' שנים, הפארת החנבי \$3000. לקוטי מהרי"א שמות ודברים \$800. ספר חסדים באיזל שמ"א. ספר י"ד שאל על הל' שבויות דפ"ר עם הנחות הנאנן ר' נישון ליטש סגיל רוזנבוים בעל משוב דברים, בריוו פון מהחתה, דברי מלכיאל, דער הפערת איזי מנואומינסק, ר' פשת פרוסקין, מוהה"ק מוהסיטטען, מוהה"ק ר' יהואכל מאוסטרואזא, מוהה"ן מקאונן, מוהה"ן ר' הענקן, אונט נאך מיר פאקוקין זילברענע מטבבאות פא